

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym Matki Bożej Rzeszowskiej

12 czerwca 2012

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK IV, NUMER 181

Przesiąć się niżej?

o. Wojciech Ziółek SJ

Każdy bowiem, kto się
wywyższa, będzie poni-
żony, a kto się poniża,
będzie wywyższony

Łk 14, 11

Podczas czerwcowych nabożeństw modlimy się i wołamy: Jezu cichy i pokornego serca, uczynź serca nasze według Serca Twego! Czy naprawdę wiemy, o co prosimy?

Mało jest w chrześcijaństwie spraw, które są omawiane tak obszernie jak pokora, ale też mało jest tematów, które rodzą tyle nieporozumień, co ona właśnie. Efekt jest taki, że choć różnych spojrzeń na pokorę znamy wprost bez liku, to i tak pierwszymi słowami, które przychodzą nam na myśl, gdy o niej wspominamy, jest werset z Ewangelii Łukasza, w którym Pan Jezus mówi: kto się poniża, będzie wywyższony (Łk 14, 11).

Takie ujęcie istoty pokory być może nie jest zbyt atrakcyjne, ale ponieważ to słowa Pana Jezusa, więc nie dyskutujemy – widocznie tak ma być. A skoro tak, to – jako przykładni katolicy – staramy się, szczególnie wtedy, gdy inni na nas patrzą, jak najbardziej zdeprecjonować własne osiągnięcia, zając ostatnie miejsce przy stole i ogólnie przedstawić siebie w jak najgorszym świetle. Tak powiedział Pan Jezus i choć tego nie rozumiemy, to widocznie jest w tym jakaś ukryta prawda. Trudno odmówić skuteczności takiej metodzie, bo przecież nasze życiowe doświadczenie zdaje się ją potwierdzać. Gdy tylko zaczniemy wprowadzać ją w życie, to prawie natychmiast ewangeliczna obietnica staje się ciałem! W jaki sposób? W bardzo prosty: inni widząc nasze poniżanie się, niemal automatycznie zaczynają zaprzeczać, doceniać, podnosić nas na duchu i mówić, że to nieprawda, że nie jest wcale tak źle, że mamy w sobie wiele dobra, jest wielu gorszych od nas, że należy nam się wyższe miejsce... Co prawda obie strony tego dramatu wiedzą, że to strategia krótkowzroczna, ale czyż to nie jest wywyższenie? Zapewne jest, bo przecież otrzymujemy wtedy chwilowe pocieszenie, przez moment się uśmiechamy i przez mgnienie oka wierzymy, że naprawdę jest świetnie [...].

Czy rzeczywiście na tym polega pokora? Czy istota rzeczy naprawdę leży w tym, by zdeprecjonować samego siebie, czekając tylko, by ktoś mnie docenił i pochwalił, a jednocześnie zachwyił się moją pokorą? Czyż to nie jest czasem pokora garbata? Czy o to chodziło Panu Jezusowi? Jeśli przyjrzeć się biblijnemu kontekstowi tych słów Jezusa (Łk 14, 1-14), to pojawiają się dodatkowe problemy. Wypowiada je On podczas posiłku, na który został zaproszony, i ewangelista nic nie wspomina, żeby Pan zajął ostatnie miejsce. Co więcej, On tam przecież naucza, dyskutuje, opowiada i trudno sobie wyobrazić, by robił to z ostatniego miejsca.

Jak to wszystko rozumieć? Wydaje się, że kluczowymi zdaniami całego tekstu są te dwa: Każdy, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony (Łk 14, 11) i A będziesz szczęśliwy, ponieważ nie mają czym tobie się odwdzięczyć; odpłatę bowiem otrzymasz przy zmarłych sprawiedliwych (Łk 14, 14).

To nie jest tak, że ten, kto się pcha do pierwszych miejsc, za wszelką cenę pragnie zaszczytów i stara się o nie, to po śmierci będzie za to ukarany i poniżony. On już teraz sam siebie karze i poniża dlatego, że uzależnia swoje szczęście od innych, od tego, jak oni go potraktują, czy go zaakceptują, czy go lubią, czy chwalą i doceniają. On już teraz jest poniżony, bo jest bezlitośnie wydany na łaskę i niełaskę uznania, sukcesu i sławy. Już teraz jest nieszczęśliwy, bo musi drzeć ze strachu, by tego wszystkiego nie stracić, a przecież, jak mówi przysłowie, każda z tych rzeczywistości na

Spotkania Wspólnoty odbywają się we wtorki o 18.30

Odpowiedzialni za Wspólnotę
o. Wiktor Tokarski OFM
pasterz
tel. 17.853.34.95 w. 125

Barbara K.
lider

Wiesia M.
v-ce lider

Jacek F.
v-ce lider

Animatorzy Diakonii

Barbara K.
diakonia adoracyjna

Marta F.
diakonia prorocka

Jacek F.
diakonia modlitwy wstawiennej i uwolnienia

Agnieszka R.
diakonia nauczania

Jola S.
diakonia uwielbienia

Barbara S.
diakonia miłosierdzia

Ania O.
diakonia wprowadzająca dla kobiet

Paweł K.
diakonia wprowadzająca dla mężczyzn

Wiesia M.
diakonia organizacyjna

Daniel Ch.
diakonia porządkowa

pstrym koniu jeździ. Ktoś taki już teraz jest poniżony, bo stracił wolność, a czyż może być coś bardziej poniżającego? Zaiste, każdy, kto się wywyższa, będzie poniżony [...].

Tak naprawdę w chrześcijańskiej pokorze chodzi o wolność. Nie chodzi o poniżanie się, bo ono – podobnie jak krwawe ofiary – nie jest Panu Bogu do niczego potrzebne, a nas może wprowadzić w świat fałszywej religii, gdzie bóstwo obłaskawia się ofiarami z siebie. Chodzi o postawę osoby, która wie, że jej wartość nie zależy od innych i od tego, jak ją będą traktować. To dlatego Pan Jezus nie siada na ostatnim miejscu, choć wie – całe Jego życie o tym świadczy – że gdy się tam znajdzie, to w niczym nie umniejszy godności, bo Jego wartość nie zależy od tego. Kiedy wyrzucony poza miasto, opluty i wyszydzony umiera jak najgorszy złoczyńca na Golgocie, to nadal pozostaje pełnym godności Bogiem-Człowiekiem, pozostaje Królem, choć na skroniach, zamiast korony, ma jedynie płataninę raniących go gałęzi ciernia. Pokorny Sługa Jahwe. Pełen wewnętrznej wolności Król.

Jezu cichy i pokornego serca, uczyni serca nasze według Serca Twego. Obdarz nas łaską wolności.

Słowo Boże do medytacji

- śr – **Łk 10, 1-9** Rozesłanie uczniów
- cz – **J 15, 18-21** Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować
- pt – **J 19, 31-37** Przebicie boku Chrystusa
- so – **Łk 2, 41-51** Maryja wiernie chowała wszystkie wspomnienia w sercu
- n – **Mk 4, 26-34** Przypowieść o ziarnku gorczycy
- pn – **Mt 5, 38-42** Nie dochodzić ściśle swojego prawa
- wt – **Mt 5, 43-48** Przykazanie miłości nieprzyjaciół

Intencje do modlitwy

- ✓ W intencji Ojca Świętego Benedykta XVI o światło Ducha Świętego i siły fizyczne potrzebne do prowadzenia Kościoła.
- ✓ O rozpalenie charyzmatów we Wspólnocie, chęć do służby i ochronę przed zniechęceniem. O rozbudzenie daru prorocstwa i umocnienie diakonii prorockiej. O rozbudzenie daru tłumaczenia języków, o dar rozeznawania prorocत्व, o dar jedności we Wspólnocie, o to, aby Duch Święty prowadził spotkanie modlitewne.
- ✓ O dobre owoce ewangelizacji prowadzonej przez Wspólnotę (katechezy audiowizualne, portal Żywa Wiara i inne).
- ✓ O błogosławieństwo w procesie tworzenia fundacji.
- ✓ O błogosławieństwo w posłudze modlitwą wstawiennej i uwolnienia.
- ✓ W intencji małżeństw przeżywających kryzysy.
- ✓ O ochronę przed działaniem złych duchów dla członków Wspólnoty, ich rodzin i bliskich.
- ✓ We wszystkich intencjach powierzanych modlitwom naszej Wspólnoty.

Ogłoszenia

1. Zamykamy listę uczestników rekolekcji wyjazdowych Wspólnoty, które odbędą się w dniach od 22 do 24 czerwca w Strachocinie. Koszty rekolekcji: noclegi, wyżywienie i koszty organizacyjne to 120 zł., dojazd we własnym zakresie samochodami. Zapisy u animatorki diakonii organizacyjnej – Wiesi. Bezzwrotna zaliczka: 50 zł (przy wpisywaniu się na listę). Rekolekcje pt. „Przyjaciela mam” będzie prowadził o. Wiktor.
2. Ostatnia przed wakacjami katecheza odbędzie się 26 czerwca. Naszym gościem będzie Robert Tekieli, a zajmiemy się problemem sekt i psychomanipulacji.